YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto)
6 päivänä maaliskuuta 1997 *

Asiassa C-303/96 P,

Giorgio Bernardi, kotipaikka Luxemburg, edustajanaan asianajaja Giancarlo Lattanzi, Massa-Carrara, prosessiosoite Luxemburgissa kantajan osoitteessa 33 rue Godchaux,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-146/95, Bernardi vastaan parlamentti, 11.7.1996 antaman tuomion (Kok. 1997, s. II-769) kumoamista,

vastapuolena:

Euroopan parlamentti, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Ezio Perillo, avustajanaan asianajaja Denis Waelbroeck, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan parlamentin pääsihteeristö, Kirchberg,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Sevón sekä tuomarit D. A. O. Edward ja M. Wathelet (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Giorgio Bernardi on EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ja EHTY:n ja Euratomin tuomioistuimen perussääntöjen vastaavien määräysten nojalla tehnyt yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 17.9.1996 jättämällään muutoksenhakukirjelmällä valituksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-146/95, Bernardi vastaan parlamentti, 11.7.1996 antamasta tuomiosta (Kok. 1997, s. II-769, jäljempänä valituksen kohteena oleva tuomio), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen, jossa kantaja vaati kumoamaan 23.5.1995 julkaistun "pyynnön nimitysehdotuksista oikeusasiamiehen virkaan" (EYVL C 127, s. 4, jäljempänä nimitysehdotuksia koskeva pyyntö) ja muut tähän liittyvät ja tätä seuranneet toimet.

2 Euroopan oikeusasiamiehen virka perustettiin EY:n perustamissopimuksen 138 e artiklalla, jossa määrätään, että parlamentti nimittää oikeusasiamiehen.

3 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiosta käy ilmi, että kun ensimmäinen oikeusasiamiehen nimitysmenettely heinäkuussa 1994 ei johtanut tuloksiin, parlamentti aloitti uuden menettelyn (2 kohta). Tässä tarkoituksessa parlamentti muutti 16.5.1995 pidetyssä täysistunnossaan työjärjestyksensä 159 artiklaa (3 kohta).

4 Artiklassa määrätään tästä lähtien seuraavasti:

"1. — — [parlamentin] puhemies pyytää — — nimitysehdotuksia oikeusasiamiehen virkaan ja asettaa määräajan niiden esittämiselle. Ilmoitus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Nimitysehdotuksilla on oltava vähintään kahdenkymmenenyhdeksän vähintään kahdesta jäsenvaltiosta olevan jäsenen kannatus.

Kukin jäsen voi kannattaa ainoastaan yhtä ehdokasta.

Nimitysehdotukset sisältävät kaikki liitteet, joista käy kiistatta ilmi, että hakija täyttää oikeusasiamiestä koskevan ohjesäännön edellyttämät ehdot.

3. Nimitysehdotukset lähetetään toimivaltaiseen valiokuntaan, joka voi pyytää saada kuulla ehdokkaita.

— —"

5 Parlamentti julkaisi 23.5.1995 nimitysehdotuksia koskevan pyynnön. Tämän pyynnön erityisartiklassa toistettiin edellä mainitun työjärjestyksen 159 artiklan 2 kohdan määräykset. Erityisartiklan 3 kohdassa ehdokkaita pyydettiin lähettämään nimitysehdotuksensa Euroopan parlamentin puhemiehelle 16.6.1995 mennessä (5 kohta).

6 Kantaja lähetti Euroopan parlamentin puhemiehelle 9.6.1995 päivätyn kirjeen, johon hän liitti nimitysehdotuksen Euroopan oikeusasiamiehen virkaan (6 kohta).

7 Kantaja vastusti tuolloin sekä muodollisin että asiallisin perustein sitä, että nimitysehdotukselle edellytettiin vähintään 29 Euroopan parlamentin jäsenen kannatusta. Kantaja totesi, että tapaa, jolla kannatus tuli ilmaista, henkilöitä, joiden kannatus oli saatava (Euroopan parlamentin jäsenet vai jäsenvaltioiden kansanedustajat), ja päivämäärää, johon mennessä kannatus oli täytynyt ilmaista, ei ollut esitetty riittävän selvästi. Tämän lisäksi kantaja totesi, että tämä kannatusta koskeva edellytys loukkasi perustamissopimuksen 138 e artiklassa määrättyä oikeusasiamiehen riippumattomuutta. Tästä syystä hänen nimitysehdotuksessaan ei ollut häntä kannattavien parlamentin jäsenten nimiä. Täyttääkseen kuitenkin tämän edellytyksen kantaja pyysi parlamentin puhemiestä, jos tämä katsoi sen tarpeelliseksi, jakamaan kiireellisesti hänen nimitysehdotusasiakirjansa parlamentin jäsenille ja poliittisille ryhmille kaikille unionin virallisille kielille käännettynä (6 kohta).

8 Parlamentin pääsihteeri ilmoitti kantajalle 15.6.1995 päivätyllä kirjeellä, että hänen nimitysehdotuksensa oli kirjattu vastaanotetuksi parlamentin kirjaamossa mutta ettei kirjaamolla ollut "toimivaltaa puuttua nimitysmenettelyyn jakamalla nimitysehdotuksia parlamentin jäsenille näiden mahdollisen tuen saamiseksi työjärjestyksen 159 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla" (7 kohta).

9 Kantaja lähetti samana päivänä kirjeen, johon oli liitetty hänen nimitysehdotuksensa, parlamentin poliittisten ryhmien puheenjohtajille ja unionin uusista jäsenvaltioista oleville Euroopan parlamentin jäsenille (8 kohta).

10 Kantaja lähetti parlamentin pääsihteerille 23.6.1995 päivätyn kirjeen, jossa hän muistutti 9.6.1995 päivätystä kirjeestään. Kantajan mukaan vain jakamalla hänen nimitysehdotuksensa parlamentin jäsenille voitiin täyttää 29 parlamentin jäsenen kannatusta koskeva edellytys oikeusasiamiehen riippumattomuutta vaarantamatta. Kantaja totesi tästä syystä lisäksi, etteivät poliittisesti sitoutuneet henkilöt voi olla ehdokkaina (9 kohta).

11 Parlamentin pääsihteeri toisti kantajalle 4.7.1995 päivätyssä kirjeessään 15.6.1995 antamansa vastauksen (10 kohta).

12 Kantaja nosti 2.7.1995 yhteisöjen tuomioistuimessa kumoamiskanteen, ja hän teki erillisellä asiakirjalla välitoimihakemuksen (11 ja 12 kohta).

13 Yhteisöjen tuomioistuin totesi 11.7.1995 antamallaan määräyksellä, että kanteet kuuluivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivaltaan, ja siirsi nämä kaksi asiaa tähän oikeusasteeseen (13 kohta).

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi välitoimihakemuksen 18.8.1995 antamallaan määräyksellä (T-146/95 R, Kok. 1995, s. II-2255).

15 Kantaja vaati kumoamiskanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

"toteaa,

— ettei millekään parlamentin valiokunnalle ole myönnetty nimenomaisesti ja virallisesti toimivaltaa Euroopan parlamentin työjärjestyksen 159 artiklan osalta;

— ettei yhdenkään virkamiehen tai parlamentin jäsenen tehtäväksi ole nimenomaisesti ja virallisesti annettu nimitysehdotusten tutkimista;

— ettei nimitysehdotusten hylkäämisen tai hyväksymisen riitauttamiselle ole asetettu minkäänlaista määräaikaa;

— että sellainen poliitikko, joka kuuluu johonkin puolueeseen ja toimii siinä aktiivisesti ja on sitoutunut puoluekuriin ja erilaisiin poliittisiin velvoitteisiin, ei periaatteessa täytä oikeusasiamiehen riippumattomuutta koskevaa edellytystä;

— että oikeusasiamiehen valvontatehtävä täydentää Euroopan parlamentin (ja sen vetoomusvaliokunnan) harjoittamaa poliittista valvontaa;

kumoaa 23.5.1995 julkaistun 'pyynnön nimitysehdotuksista oikeusasiamiehen virkaan' (EYVL C 127, s. 4) ja muut tähän liittyvät ja tätä seuranneet toimet, erityisesti:

— parlamentin pääsihteerin 15.6.1995 tekemän päätöksen nro 019473, erityisesti siltä osin kuin siinä kieltäydytään jakamasta parlamentin jäsenille kantajan —— nimitysehdotusta;

— kirjalliset tai muut, erityisesti poliittisesti sitoutuneiden henkilöiden nimitysehdotusten hyväksyttävyyttä koskevat toimet;

— 28. ja 29.6.1995 pidettyä kuulemistilaisuutta seuranneet toimet;

toteaa samalla, että Euroopan parlamentti on vastaanottanut kantajan nimitysehdotuksen, mutta se ei ole antanut kantajalle tiedoksi mitään häntä koskevaa kirjallista selvää päätöstä perusteluineen, ja ettei kantajalle tämän vuoksi ole annettu minkäänlaista mahdollisuutta todeta, onko hänen nimitysehdotuksensa hylkääminen mahdollisesti tapahtunut sääntöjen vastaisesti, eikä riitauttaa hylkäämistä;

joka tapauksessa, koska asialla on kiire,

— määrää Euroopan oikeusasiamiehen nimitysmenettelyn keskeytettäväksi ennen 12.7.1995 Strasbourgissa pidettävää äänestystä;

— toteaa, että kantajalla on oikeus siihen, että hänen nimitysehdotuksensa ja sen sisältämät liitteet, mukaan luettuna kannekirjelmän ja kiireellisyyshakemuksen jäljennökset, annetaan kaikille parlamentin jäsenille tiedoksi; tai

— [toteaa,] että kantajalla on oikeus tulla kuulluksi ennen 12.7.1995 Strasbourgissa pidettävää Euroopan parlamentin äänestystä (tai sen aikana);

asettaa Euroopan oikeusasiamiehen nimittämiseksi tehtäviä nimitysehdotuksia koskevalle pyynnölle uudet määräajat, sillä aikaa kun kantajan (ja muiden ehdokkaiden) nimitysehdotukset ja niihin liittyvät muut asiakirjat annetaan kokonaisuudessaan tiedoksi Euroopan parlamentin jäsenille asianmukaisesti kaikille pääkielille tai kaikille virallisille kielille käännettyinä;

määrää kysymykseen tulevat oikeudelliset velvoitteet;

toteaa heti, että kantajalla on oikeus siihen, että Euroopan parlamentin on omalla kustannuksellaan jaettava kannekirjelmän ja kiireellisyyshakemuksen jäljennökset samoin kuin samana päivänä kiireellisyyden perusteella vaaditun päätöksen jäljennös 11 viralliselle kielelle käännettyinä Euroopan unionin 15 jäsenvaltiosta oleville 626:lle parlamentin jäsenelle (jotka on luetteloitu maaliskuussa 1995 tai sitä myöhemmin jaetussa Euroopan parlamentin jäsenluettelossa);

velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa — —" (17 kohta).

16 Vastauksessaan kantaja vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

"toteaa, että kantajan oikeuksia on loukattu, koska [EY:n tuomioistuimen] perussäännön 36 artiklaa ei ole sovellettu;

toteaa, että 26.6.1995 jätetty kiireellisyyshakemus (joka toistettiin 26.6. iltapäivällä samoin kuin 28.6.1995 ja 2.7.1995) otettiin (osittain) huomioon vasta 11.7.1995 annetussa määräyksessä, jolla asia siirrettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, ja 18.8.1995 annetussa määräyksessä, jolla hylättiin välitoimihakemus;

toteaa, että kohtuullista määräaikaa koskevaa periaatetta on loukattu, erityisesti asian kiireellisyyden vuoksi;

toteaa, että ihmisoikeussopimuksen 6, 13 ja 14 artiklassa tarkoitettua perustavanlaatuista puolustautumisoikeutta on yleisesti loukattu — —" (18 kohta).

Valituksen kohteena oleva tuomio

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että kanne oli jätettävä kokonaisuudessaan tutkimatta, lukuun ottamatta parlamentin pääsihteerin kantajalle osoittamaa, 15.6.1995 päivättyä kirjettä koskevaa kumoamisvaatimusta.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksen kohteena olevan tuomion 23 kohdassa, että kumoamiskanteen ollessa kyseessä vaatimukset, jotka koskevat ainoastaan tosiseikkojen tai oikeudellisten seikkojen toteamista, eivät voi sellaisenaan olla päteviä vaatimuksia, ja se totesi tuomion 26 ja 27 kohdassa, etteivät "kaikkien tähän liittyvien ja tätä seuranneiden toimien" kumoamista ja "kysymykseen tulevien oikeudellisten velvoitteiden" määräämistä koskevat vaatimukset olleet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdassa edellytetyllä tavalla riittävän täsmällisiä; tässä määräyksessä todetaan, että kantajan on kanteessa mainittava oikeudenkäynnin kohde. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tuomion 29 kohdassa, että jotta välitoimihakemus voidaan ottaa tutkittavaksi, se on tehtävä työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti erillisellä asiakirjalla, ja se totesi tuomion 31 kohdassa, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 19 artiklasta ja työjärjestyksen 44 artiklasta seuraa, että vastauksessa ei voida esittää uusia vaatimuksia. Tästä syystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tuomion 30 ja 32 kohdassa, että kanteeseen ja vastaukseen sisältyvät välitoimia koskevat vaatimukset oli jätettävä tutkimatta, lukuun ottamatta kanteen tutkittavaksi ottamista ja perusteltavuutta koskevia vaatimuksia samoin kuin vaatimuksia, joissa viitattiin kanteessa esitettyihin vaatimuksiin.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tuomion 33 ja 34 kohdassa, että nimitysehdotuksia koskevan pyynnön kumoamista koskeva vaatimuskin oli jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että se ei koskenut kantajaa EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan ja erikseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan kanteen kohteena oleva toimi oli nimitysehdotuksia koskeva pyyntö, joka oli luonteensa vuoksi osoitettu määrittelemättömälle joukolle henkilöitä.

20 Pääasian osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi parlamentin pääsihteerin 15.6.1995 päivätyn kirjeen kumoamista koskevan vaatimuksen, joka perustui yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tuomion 38 kohdassa, ettei kantaja ollut esittänyt yhtään sellaista seikkaa, jonka perusteella olisi voitu näyttää, että muita ehdokkaita oli kohdeltu eri tavalla.

21 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoitti kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

22 Valittaja vaatii valituksessaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksen kohteena olevan tuomion sekä hyväksymään valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät vaatimukset.

23 Valitus jakautuu kahdeksaan "kohtaan".

24 Ensimmäisessä "kohdassa" valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ollut toimivaltainen käsittelemään kannetta. Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1) 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella tämä tuomioistuin voi käsitellä perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla nostettuja kanteita vain silloin, kun ne koskevat yrityksiin sovellettavien kilpailusääntöjen täytäntöönpanoa.

25 Toinen "kohta", johon sisältyy neljä osaa, on muotoiltu seuraavasti:

"1) EY:n perustamissopimuksen 138 e artiklan rikkominen (tai väärä soveltaminen) seuraavien soveltamista koskevien toimien osalta:

*) Euroopan parlamentin työjärjestyksen 159 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna 16.5.1995;

*) Nimitysehdotuksia koskevasta pyynnöstä tehty Euroopan parlamentin päätös (lausunto) (EYVL C 127, 23.5.1995, s. 4)

*) 9.3.1994 tehty Euroopan parlamentin päätös (EYVL L 113, 4.5.1994);

*) nimitysmenettely;

2) (nimitysehdotusten hyväksyttävyydestä ja erityisesti nimitysehdotusten — muun muassa valittajan — hylkäämisestä ja muiden hakijoiden kelpuuttamisesta 'päättäneen' virkamiehen) puuttuva toimivalta;

3) olennaisten menettelymääräysten rikkominen, koska valittajan

*) nimitysehdotusta ei kirjattu nimitysehdotukseksi;

*) nimitysehdotusta ei saatettu niiden parlamentin jäsenten tietoon, joiden tuli valita oikeusasiamies, minkä vuoksi he eivät voineet tehdä valintaansa objektiivisesti;

*) virkamiehet, jotka hylkäsivät nimitysehdotuksen, eivät ilmeisesti olleet toimivaltaisia päättämään asiasta yhteisön oikeuden mukaan;

ja koska nimitysmenettelyn osalta ei ollut määrätty mistään tutkimismenettelystä eikä oikeussuojakeinosta riitauttamisen varalta;

4) harkintavallan väärinkäyttö, erityisesti 'menettelyn väärinkäyttönä', mikä tarkoittaa sitä, että on määrätty sinänsä lainmukaisesta menettelystä, jota oli kuitenkin käytännössä mahdotonta noudattaa valituksen kohteena olevassa asiassa,

koska vähintään 29 Euroopan parlamentin jäsenen kannatusta koskeva määräys oli epäselvä (kannatuksen luonne, tapa, ulottuvuus ja laatu olivat epäselviä) ja koska nimitysehdotusten jättämiselle varattu erittäin lyhyt määräaika saattoi palvella muuta tarkoitusta kuin sitä, jota varten se on todella tarpeellinen, mikä on vastoin perustamissopimusta ja oikeusasiamiestä koskevan ohjesäännön seitsemättä perustelukappaletta;

— — ."

26 Kolmannessa "kohdassa" valittaja vaatii kumoamaan valituksen kohteena olevan tuomion 23 kohdan, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että kumoamiskanteen ollessa kyseessä vaatimukset, jotka koskevat ainoastaan tosiseikkojen tai oikeudellisten seikkojen toteamista, eivät voi sellaisenaan olla päteviä vaatimuksia. Tämän vaatimuksen tueksi valittaja vetoaa siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta käyttämällä väärin harkintavaltaansa ja tekemällä useita oikeudenkäyntivirheitä, jotka vahingoittavat valittajan etuja.

27 Neljännessä "kohdassa" valittaja vaatii kumoamaan valituksen kohteena olevan tuomion 25—27 kohdan, joissa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, etteivät kaikkien nimitysehdotuksia koskevaan pyyntöön liittyvien ja sitä seuranneiden päätösten kumoamista koskeva vaatimus ja oikeudellisten velvoitteiden määräämistä koskeva vaatimus olleet riittävän täsmällisiä ja että jos tätä viimeksi mainittua vaatimusta oli tulkittava siten, että siinä vaadittiin antamaan parlamentille määräys, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei ollut toimivaltaa antaa sitä.

28 Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta tulkitsemalla virheellisesti käsitteitä "vaatimusten kohde", "tähän liittyvät ja tätä seuranneet toimet" ja "määrätä kysymykseen tulevat oikeudelliset velvoitteet".

29 Ensimmäisessä osassa valittaja viittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamansa kanteen kohteeseen, ja toisessa osassa valittaja selvittää, mitä hän tarkoittaa "tähän liittyvillä ja tätä seuranneilla toimilla". Kolmannessa osassa vastaaja korostaa "vaatimusta esimerkiksi palauttaa asia, jotta sääntöjenmukainen menettely voidaan aloittaa uudelleen".

30 Viidennessä "kohdassa" vaaditaan kumoamaan valituksen kohteena olevan tuomion 29 kohta, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että välitoimihakemus oli tehtävä työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan mukaisesti erillisellä asiakirjalla.

31 Valittaja väittää, että tämä artikla "voi olla ainoastaan toissijainen — todella kiireellisessä tapauksessa — verrattuna EY:n tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaan (jossa määrätään yksinkertaisesta menettelystä, jossa voidaan tarpeellisessa määrin poiketa tietyistä määräyksistä, kuten esimerkiksi tähän asiaan sovelletusta 104 artiklasta)".

32 Kuudennessa "kohdassa" valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamusta valituksen kohteena olevan tuomion 33 ja 34 kohdassa, joiden mukaan nimitysehdotuksia koskeva pyyntö oli luonteensa vuoksi osoitettu määrittelemättömälle joukolle henkilöitä, minkä vuoksi se ei koskenut valittajaa perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla suoraan ja erikseen. Valittajan mukaan valituksen kohteena oleva toimi koski häntä suoraan, erikseen ja mahdollisesti.

33 Seitsemännessä "kohdassa" valittaja vaatii kumoamaan valituksen kohteena olevan tuomion 36 kohdan, jossa todetaan, että kantajan kanteeseen voidaan katsoa sisältyvän vain yksi ainoa kumoamisvaatimusta tukeva kanneperuste. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta, ja se on käyttänyt väärin harkintavaltaansa jättäessään muut kanneperusteet perusteettomasti huomiotta.

34 Kahdeksannessa "kohdassa" valittaja arvostelee sitä, että hänet on velvoitettu korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohtaa, jossa määrätään, että "asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut", ei olisi pitänyt soveltaa asiaan, koska kyseessä oli "poikkeuksellinen kanne, joka — — joka tapauksessa, vaikkei siitä muuta seuraisikaan, vaikuttaa Euroopan oikeusasiamiehen nimitysmenettelyn kehittämiseen ja siis paranemiseen tulevina vuosina".

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

35 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 119 artiklassa todetaan, että jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa hylätä valituksen kokonaan tai osittain perustellulla määräyksellä aloittamatta suullista käsittelyä.

36 Ennen valittajan esittämien valitusperusteiden tutkimista on muistutettava, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan muutosta yhteisöjen tuomioistuimelta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja muutoksenhaun perusteena voi olla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta puuttuva toimivalta, asian käsittelyssä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut oikeudenkäyntivirhe, joka on muutoksenhakijan etujen vastainen, tai yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tapahtunut yhteisön oikeuden rikkominen; toisaalta työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdassa täsmennetään, että valituskirjelmässä on mainittava oikeudelliset perusteet ja väitteet, joihin vedotaan.

37 Näistä määräyksistä johtuu, että valituskirjelmässä on ilmoitettava täsmällisesti ne tuomion kohdat, joiden kumoamista vaaditaan, samoin kuin ne oikeudelliset väitteet, jotka yksilöidysti tukevat vaatimusta (asia C-244/92 P, Kupka-Floridi v. TSK, tuomio 26.4.1993, Kok. 1993, s. I-2041, 9 kohta; asia C-338/93 P, De Hoe v. komissio, tuomio 7.3.1994, Kok. 1994, s. I-819, 18 kohta; asia C-26/94 P, X v. komissio, tuomio 26.9.1994, Kok. 1994, s. I-4379, 12 kohta ja asia C-62/94 P, Turner v. komissio, tuomio 17.10.1995, Kok. 1995, s. I-3177, 16 kohta).

38 Esillä olevassa asiassa valittajan toinen, neljäs, kuudes ja seitsemäs valitusperuste eivät vastaa näitä edellytyksiä.

39 Toisessa valitusperusteessa itse asiassa vain toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt perusteet, ilman että siinä osoitetaan täsmällisesti niitä tuomion kohtia, joiden kumoamista vaaditaan, ja valituksen tueksi esitettyjä oikeudellisia väitteitä. Neljännen valitusperusteen kahdessa ensimmäisessä osassa vain toistetaan lähes sellaisenaan valittajan ensimmäisessä tuomioistuimessa nostamassa kanteessa esittämät vaatimukset, eikä kolmatta osaa ole esitetty riittävän täsmällisesti. Kuudenteen tai seitsemänteen valitusperusteeseen ei sisälly mitään väitteitä niissä esitettyjen vaatimusten tueksi.

40 Tämän vuoksi on todettava, että näiden valitusperusteiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

41 Tämän jälkeen on tutkittava ensimmäinen, kolmas, viides ja kahdeksas valitusperuste.

42 Ensimmäisen valitusperusteen osalta riittää, kun muistutetaan, että Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21) neuvosto ulotti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallan koskemaan kaikkia luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden nostamia kumoamiskanteita.

43 Esillä olevassa asiassa on muutoinkin korostettava, että yhteisöjen tuomioistuin on 11.7.1995 antamallaan määräyksellä, johon on viitattu tämän määräyksen 13 kohdassa, jo lausunut lopullisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toimivallasta. Valittaja ei voi riitauttaa kyseisen määräyksen oikeellisuutta valituksessaan määräyksen oikeus- ja lainvoimaisuuden vuoksi.

44 Ensimmäinen valitusperuste on siis selvästi perusteeton, ja sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

45 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti lausunut kolmannen valitusperusteen osalta, on todettava, että perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla nostettujen kanteiden kohteena voi olla vain yhteisön toimielimen toimen kumoaminen. Ne eivät voi koskea vain tosiseikkojen tai oikeudellisten seikkojen pelkkää toteamista.

46 Tästä syystä kolmannen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

47 Viidennen valitusperusteen osalta riittää, kun todetaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artikla koskee EY:n tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan soveltamista. Toisin kuin valittaja väittää, tässä viimeksi mainitussa määräyksessä ei määrätä yksinkertaisesta menettelystä, jossa voidaan poiketa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklasta.

48 Tämän vuoksi viides valitusperuste on selvästi perusteeton.

49 Kahdeksannen valitusperusteen osalta riittää, kun todetaan, että tapauksessa, jossa kaikki muut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksestä tehdyssä valituksessa esitetyt perusteet on hylätty, tämän päätöksen lainvastaisuutta oikeudenkäyntikulujen osalta koskeva valitusperuste on jätettävä tutkimatta EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan toisen kohdan mukaisesti (asia C-253/94 P, Roujansky v. neuvosto, määräys 13.1.1995, Kok. 1995, s. I-7, 13 ja 14 kohta; asia C-264/94 P, Bonnamy v. neuvosto, määräys 13.1.1995, Kok. 1995, s. I-15, 13 ja 14 kohta; asia C-396/93 P, Henrichs v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. I-2611, 65 ja 66 kohta).

50 Valitus on siis hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

51 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska valittaja on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus hylätään.

2) Giorgio Bernardi velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 6 päivänä maaliskuuta 1997.

R. Grass — kirjaaja

L. Sevón — ensimmäisen jaoston puheenjohtaja